

forslag — og overlade det til sin egen Skjæbne. Den ærede Forslagsstiller gaar endog saa ud fra, at han vil fikke sig, at ikke Staten senere skal komme til at hjælpe denne Bane paa dens Fremtidsvei. Han vil heller, at en Privatmand skal bygge den, da han saa er temmelig sikker paa, at Ingen vil støtte Banen, naar det skulde vise sig nødvendigt i Fremtiden. Jeg veed ikke, hvorledes det ærede Medlem, naar han har sit eget Børn hjært, kan være saa haard at lade den Stump gaa ud i Verden med de Fremtidsudsigter, den har. Jeg i alt Fald vilde ikke kunne nænne det; jeg vilde ikke kunne nænne at gaa til Vedtagelsen af en Bane, der har saa skjæbnevangre Udsigter som det ærede Medlems Bane. Den ærede Forslagsstiller har endog saa knyttet denne Banes Skjæbne til den østjydske Banes; det synes jeg ogsaa er noget haardt, eftersom Udsigterne for den østjydske ubetinget ikke ere gode. Den ærede Forslagsstiller har ganste vist i Lovforslaget ikke indsat nogen Paragraph, der bestemmer noget Saadant; men han udtalte ved Lovforslagets Fremføttelse, at han gif ud fra, at, naar den østjydske Banes Skjæbne var afgjort, kunde man komme til Realisationen af den foreliggende Bane. Jeg vil nu sige, at jeg vil ikke gjerne være med til at knytte Odderbanens Skjæbne til den østjydske Banes, idet jeg tror, at den vil være bedre tjent med i det Stykke at komme til at staa paa egne Ben; men jeg vil dermed sige, at jeg vilde ønske, man kunde komme til et Lovforslag, der gav Statstilskud til Banen, hvis man ikke kunde komme til, at Staten byggede og drev Banen med et Tilskud — og om muligt endog et forøget Tilskud — fra den vedkommende Egn, og dertil vil jeg sige, at, dersom dette ikke kan gennemføres iaar, saa ser jeg hellere, at man venter til næste Aar, end at man faar et slet Lovforslag iaar. Dertil maa jeg ganste vist knytte den Bemærkning, at skulde der være Udsigt til, at en eller anden Privat skulde være tilbøielig til at bygge Banen efter Lovforslaget, saa maatte Stillingen jo forandres noget, men den ærede Forslagsstiller har hverken idag eller ved Lovforslagets Fremføttelse oplyst Noget derom. Derfor tillod jeg mig at begynde med at sige, at jeg havde ventet at høre noget Mere fra den ærede Forslagsstiller. Jeg havde egentlig troet, at den ærede Forslagsstiller havde havt bedre Kort paa Haanden, end det synes mig at være Tilfældet. Det blev af den høitærede Formand oplyst, at der i § 4 er udfaldet en Bestemmelse, og at der skal staa: „De i Lov af 4de Mai 1875 § 4 opf.“ Dette er dog ikke ganste rigtigt. Den ærede Forslagsstiller har overset, at § 4 i Loven af 4de Mai 1875 blandt Andet henviser til § 2 i Lov af 23de Mai 1873, men denne § 2's 3die Stykke angaar Statstilskudet. Dersom det ærede Medlem virkelig mener dette, saa skal jeg ikke have Noget derimod, thi saa faae vi jo

netop den Bestemmelse, som jeg ønsker, men efter de Udtalelser, som ere faldne fra den ærede Forslagsstiller, har jeg ingen Grund til at tro dette. Jeg har derfor tilladt mig at oplyse om, at dette heller ikke kan gaa. Saaledes som det staa i Lovforslaget, vil det naturligvis ikke kunne gaa, thi der er jo adskillige andre Bestemmelser i Loven af 4de Mai 1875, som ikke ville kunne overføres paa dette Lovforslag.

Forslagsstilleren (Winther): Ja, dersom jeg havde nogen Formodning om, at der var nogen rimelig Udsigt til om ikke for lang Tid for Statens Regning at faae anlagt en Bane fra Aarhus til Odder, saa var det en Selvfølge, at det ønskede jeg ogsaa. Ligeledes er det en Selvfølge, at, hvis jeg blot troede, at man kunde faae Staten til at give noget betydeligt Tilskud til en Banes Anlæg fra Aarhus til Odder, var jeg heller ikke kommen med dette Forslag; men Sagen er den, at jeg har en bestemt Formodning om, at dette er Noget, der ikke lader sig gjøre i en nær Fremtid, navnlig efter de Ansuelser, som bleve gjorte gjældende i 1877, dengang den omtalte Betænkning blev afgiven, thi der var det Mærkelige derved, at, skjøndt Flertallet og Mindretallet vare meget uenige om mange Ting, saa vare de dog begge, baade Flertallet og Mindretallet, enige om, at en Bane som den fra Aarhus til Odder maatte være henvisst til at være en lokal Bane. Dette var bestemt og udtrykkelig udtalt i Betænkningen, og da det ærede Medlem jo selv var Medlem af Udvalget, saa maa han jo ogsaa vide det; men hvis han ikke kan erindre det, har jeg her Betænkningen ved Haanden, hvoraf jeg kan oplæse det Fornødne. Jeg er altsaa enig med det ærede Medlem deri, at, hvis der var nogen Udsigt til det af mig nu omtalte, vilde det ikke være veed at tage dette Lovforslag; men jeg har nu havt den Tro, at dette ikke lod sig vente, og derfor er jeg kommen med Forslaget, som jo aabner en Mulighed for Egnen til, hvis den kan sætte det igang, at faae det gjort. Naar det ærede Medlem nu talte om, at jeg knyttede denne Banes Skjæbne til den østjydske Banes, saa er dette en Misforstaaelse. Jeg sagde, at, naar den østjydske Banes Skjæbne var afgjort, saa haabede jeg, at Egnen muligens kunde tage denne Sag op, men iøvrigt skal jeg, for at besvare et Spørgsmaal af den ærede sidste Taler, gjøre opmærksom paa, at Grunden, hvorfor jeg ikke tidligere er fremkommen med dette Lovforslag, navnlig er den, at Aarhus jo er noget dybt impliceret i den østjydske Bane, og denne By har derfor vistnok ikke isinde at foretage noget nyt Baneanlæg, førend den faar at vide, hvorledes den slipper fra denne Bane. Derfor er det, at jeg ikke tidligere er fremkommen med Lovforslaget; men iøvrigt tror jeg, at jeg ikke er kommen for sildig dermed. Jeg